

Allsanger



Syng med

Melbu Trekkspillklubb

Sommernatt i Froland

Vinden hvisker stille under gyldne skyer,
Junidagen går mot kveld,
Skumringstimen er på hell,
Og kvelden kommer.
Natten langsomt senker sine mørke vinger,
Fullglesangen ebber ut.
Skogen kler seg varsomt i sin mørke skru.

Refr:

Sommernatt i Froland,
Ved det klare fjellvann.
Lek og latter høres over skog og myr,
vi har atter funnet et sommereventyr.
Sommernatt i Froland,
ved det klare fjellvann.
Vinden hvisker over eng og mark og mo,
en luft så klar og ren og god.

Solens siste stråler blinker i en luft
Mens prøvefløytetoner svinner vekk.
Fugler går til ro – det er så godt å være sammen.
Vakre blå toner svever over åsen,
minner fra en sommermelodi,
Tankene får vinger – de seiler høyt forbi.
Refr.

Sommernatt i Froland, ved det klare fjellvann.
Lek og latter høres over skog og myr, vi har atter funnet –
et sommereventyr. Sommernatt i Froland, ved det klare
fjellvann. Vinden hvisker over eng og mark og mo,
en luft så klar og ren og god.

Rosa på ball

Tenk att jag dansar med Andersson,
lilla jag, lilla jag med Frithjof Andersson.
Tenk att bli uppbjuden av en sånn populær person.
Tenk vilket underbart liv, det ni før.
Sej mej, hur kjenns det att vara sjarmør,
sjømann og cowboy, musiker, artist.
Det kan vel aldri bli trist?

Nei, aldri trist, frøken Rosa, har man som Er kavalier.
Vart jag enn steller min kosa, aldri førglømmer jag Er.
Ni er en sångmø frå Helikons berg,
o, frøken Rosa, Er linja, Er färg,
skuldran, profilen med lokkarnas krans,
øgonens varma glans!

Tenk, inspirera herr Andersson,
lilla jag, inspirera Frithjof Andersson!
Får jag kan henda min egen sång, lilla jag, en gång?
"Rosa på ball", vakkert navn eller hur?
Børjan i moll og finalen i dur.
När blir den ferdig, herr Andersson sej,
visan ni diktar til mej?

Visan om Er, frøken Rosa, får ni ikveld till Ert bord.
Medan vi talar på prosa, diktar jag rimmande ord.
Tyst, ingen såg at jag kysste Er kind.
Kjenn hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindar kring månbelyst stig.
Rosa, jag elsker dig!

Evert Taube

D

Susanne, Birgitte og Janne

Alle sjømenn er svake for piker,
men min venn, du kan stole på meg.
For du er jo den piken jeg liker,
og mitt hjerte det banker for deg.

Og litt for Susanne, Birgitte og Janne
og Tove og Anne og Karin og Kiss.
Foruten Agnete, Alice og Grethe
og Anne Merethe og Lilli og Liss.

Alle sjømenn drar ut i de fjerne,
og hver månelys aften når jeg
står ved roret og ser på en stjerne,
er jeg alltid i tankene hos deg.

Og litt hos Susanne, Birgitte og Janne
og Tove og Anne og Karin og Kiss.
Foruten Agnete, Alice og Grethe
og Anne Merethe og Lilli og Liss.

Alle sjømenn er flott tatoverte.
Du skal se når vi kommer i havn.
Begge armene er dekorerte
med et hjerte og her står ditt navn.

Ved siden av Susannes, Birgitte og Jannes
og Tove og Annes og Karins og Kiss.
Foruten Agnetes, Alice og Grethes
og Anne Merethes og Lilli og Liss.

Nordlandsnetter



Stilt under vinternatts frostklare sti
strømmer tonene mot meg fra stjernenes hær.
Og tonene blir til en skjønn melodi
som blir din før den glider forbi.

*Ta Nordlands netter i favn om du kan,
som det vakreste du øyner i verden.
En himmel flammer i nordlysets brann
over drømmenes eventyrland.
La hvitkledde fjelle i måneskinnsdrakt
få varme ditt hjerte og si
at Nordlands netters fortryllende prakt
vel er vakrest av all poesi.*

En gang skal komme en sommerglad stund,
og i kveldssolens glans skal du fange den inn.
Det toner fra havskjær, fra holmer og sund,
i sin drømmende nattstille blund.

*Ta Nordlandnetter i favn om du kan,
som det vakreste du øyner i verden.
Der hvite seil stevner ut ifra land,
inn i solgullets evige brann.
Så lytt da til tonen som skjønnhet har brakt,
til solbris som smyger forbi,
for Nordlandsnetters fortryllende prakt
vel er vakrest av all poesi.*